

rapporten og gjort det grundigt. Det skinnede jo igennem for mange af ordførertalerne, at det havde man ikke gjort. Især var jeg ret forundret over at høre ordførertalerne fra de to store borgerlige partier. Hr. Frank Dahlgaard ikke mindst er jo ustandselig ude og kritisere alle mulige dele af uddannelsessystemet.

Så er der én uddannelse, der får en evaluering, som, da den kom, var den ubetinget hårdeste, der nogen sinde er kommet over en uddannelse i Danmark. Siden er der så kommet psykologievalueringen, og den er heller ikke for god, men jeg skal ikke stå her og kommentere, hvilke der er ringe, men bare sige, at som det fremtræder for os, er sygeplejerskeuddannelsen i den nuværende form en af de ringeste – ufor-svarligt ringe.

Det undrede mig, at det ikke kom til at præge debatten mere, end det gjorde, og derfor skal jeg komplimentere de ordførere, der havde læst rapporten og tog det med.

Jeg skal også sige til ministeren, at da ministeren nævnte den evalueringsrapport til sidst, hvor ministeren sagde, at der ville ske maksimal opfølgning, idet både ministeriet og rådet for sundhedsuddannelserne, skolerne og amterne ville tage den alvorligt og arbejde for, at der sker en forbedring, kunne jeg ikke lade være med at tænke på en bog, som for nylig er kommet, som jeg i øvrigt ikke synes er ret god, og jeg er meget enig med ministeren i den holdning, han gjorde rede for i en kronik i Aktuelt.

Men der var dog én ting, nemlig at der nok er nogle, der skal have et ansvar. Og når jeg så har hørt den liste, ministeren læste op: Hvem er det, der har ansvaret, er det ministeren, er det rådet, er det amterne, er det skolerne? Ja, det er vel amterne, men det er et lidt kollektivt begreb, og de har i hvert fald ikke båret det ansvar. Det er det, vi kan konstatere. Og denne evalueringsrapport burde jo være en selvstændig begrundelse for at gøre noget mere radikalt ved disse uddannelser, det er så logisk at flytte dem.

Men vi må huske på, at det jo er en helt ren historisk tilfældighed, at de ligger, hvor de ligger. Videregående uddannelser ligger under staten, ungdomsuddannelserne ligger under amterne. Sådan burde det være, men der er opstået nogle tilfældigheder, og af en eller anden grund er denne uddannelse som den eneste videregående uddannelse placeret under amterne. Der hører den ikke hjemme, den passer dårligt ind i systemet, og det har ført til en usædvanlig dårlig kvalitet.

Hvad angår dimensioneringen, må jeg så til gengæld give ministeren lidt ret i, at vi nok er lidt passé i den kritik, som kom. Den skulle være ført frem for 4-5 år siden, for det, der advares mod også i beslutningsforslaget – nemlig at vi løber ind i en situation, hvor vi ikke kan udvide den, fordi der er ikke folk nok – er vi på vej ind i. Det skete ikke, som nogle ordførere sagde, allerede i fjor. I 1996 var der 444 afviste. Det lykkedes at placere ca. 250 af dem på nogle steder, hvor der var ledige pladser, men der var stadig et par hundrede, der ønskede at komme ind på en uddannelse og faktisk ikke kom det.

Men det er sikkert rigtigt, at vi nok er i den situation, som der advares imod, hvor det ikke hjælper at udvide kapaciteten, fordi der simpelt hen ikke er ansøgere nok. Og det er jo så fortidens synder, som har indhentet os. Og dér er jeg nødt til at sige til den socialdemokratiske ordfører, der sagde, at det var den tidligere ministers skyld, at det kan man altid sige, men det var altså også amternes skyld, for amterne har ansvaret. De burde være flyttet i den foregående ministers tid allerede. Så havde det stået anderledes til i dag.

Ministeren gjorde meget ud af, at der sker en koordinering i dag på kandidatniveau, og det er rigtigt. Jeg synes, at det, der sker på det her felt, er meget prisværdigt. Jeg har ikke et kritisk ord til ministeren og det, der sker, men jeg mener stadig væk, at der også på det grundlæggende niveau er brug for en bedre koordinering. Det kan ikke ske og sker ikke i det nuværende regi.

Hvis jeg i øvrigt var leder af en institution inden for de mellemlange sundhedsuddannelser, ville jeg holde mig langt væk fra sygeplejerskeuddannelserne. Når de er så ringe, er det i hvert fald ikke troværdige samarbejdspartnere, så de burde rettes op – ikke laves om til andre skoler, det skal stadig være sygeplejerskeskoler – og bringes ind i et bedre samspil med de andre hver for sig målrettede sundhedsuddannelser.

Jeg tror, jeg har kommenteret det sidste. Jeg vil lige sige til fru Else Winther Andersen, at jeg undrer mig over, at det eneste, ordføreren sagde, var, at når det ligger hos amterne, skal det ligge hos amterne uden anden begrundelse, end at amterne skal altså have, hvad de nu engang har, og det synes jeg er for sløv en begrundelse.

Vi er i modsætning til andre ordførere her tilhængere af at bevare amterne; vi mener, at de har en rolle. Der er andre ting, vi godt vil overveje at flytte fra staten ud til amterne, men dette,